பெண் விவசாயிகளுக்கு அங்கீகாரம் அளிக்க வேண்டும்

விவசாயம் சம்பந்தப்பட்ட ஏறக்குறைய அனைத்து பணிகளையும் பெண் விவசாயிகள் முழுமையாக செய்து வரும் நிலையில், கிராமப்புற பொருளாதாரத்தில் அவர்களுக்கான இடம் குறைந்து வருகிறது.

விவசாயத்தை ‘ஆண்மையப்படுத்துதல்’ என்று செயல்பாட்டாளர்களினால் விவரிக்கப்படும் போக்குகளினால், நில உரிமையை அடிப்படையாக கொண்டுள்ள இந்த கிராமப் பொருளாதாரத்தில் இருந்து பெண்கள் வெளியேற்றப்படுவது அதிகரித்து வருகிறது.

இது பல முனைகளில் நடந்து வருகிறது; சுமார் 74 சதவீத கிராமப்புற பெண்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருந்தாலும், அவர்களில் 12 சதவீதத்தினரின் பெயர்களில் மட்டுமே நிலங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளதாக தமிழக பெண் விவசாயிகள் உரிமைகளுக்கான கூட்டமைப்பு நடத்திய ஆய்வு கூறுகிறது. தமிழ்நாட்டில் 3.15 லட்சம் பெண்கள் விவசாயத்தில் (விவசாய பணிகளையும் சேர்த்து) ஈடுபட்டுள்ளதாக விவசாய கணக்கெடுப்பு கூறுகிறது.

எந்த பயிர்களை, எந்த முறையில் பயிர் செய்ய வேண்டும் போன்ற விவகாரங்களில் பெரும்பாலும் ஆண்கள்தான் முடிவு செய்கின்றனர். சந்தையில் விதைகளை வாங்க செல்லும் ஆண்கள், விற்பனையாளர்கள் மற்றும் தொழில் துறை சார்ந்த முடிவுகளை எடுப்பதால், முடிவு எடுப்பதில் இருந்து பெண்கள் தற்செயலாக வெளியேற்றப்படுகின்றனர்.

மூன்றாவது வகையான மாற்றத்தையும் செயல்பாட்டாளர்கள் சுட்டுகின்றனர் – விவசாயிகள் உற்பத்தி நிறுவனங்கள் (எப்.பி.சி) புதிய திறன்கள் மற்றும் அறிவை, நிலம் வைத்திருக்கும் ஆண்களுக்கு மட்டும் அளிப்பதால், நில உரிமையாளர்களாக இல்லாமல், விவசாயிகளாக இருக்கும் பெரும்பாலான பெண்களுக்கு இவற்றை அளிக்கப்படாததால், ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் உள்ள இடைவெளியை அதிகரிக்க செய்கின்றன.

நிலம் இழப்பு பொதுவாக அதிகரித்து வருவதால், பண்ணைகளின் சராசரி அளவு குறைந்து, அதன் விளைவாக பெண்களுக்கான வேலை வாய்ப்புகள் குறைவதாக, நாட்டின் பல பகுதிகளில் செய்யப்பட்ட நுண் ஆய்வுகள் கூறுகின்றன.

“விவசாய பணிகள் எந்திரமயாக்கப்படுவதாலும் (விதைத்தல் போன்றவை), களைக்கொல்லி பயன்பாட்டினாலும் பெண்களுக்கான வேலை வாய்ப்புகள் குறைந்துள்ளது. நிலமற்ற ஏழை பெண்களுக்கு, கைகளினால் களையெடுத்தல் பணிகள்தான் வருவாய் அளிக்கும் முக்கிய பணியாக இருப்பதால், அவர்கள் அதிகம் பாதிக்கப்படுகின்றனர்“ என்று மகிளா கிஸான் அதிகார் மஞ்ச் (எம்.ஏ.கே.ஏ.எம்) அமைப்பை சேர்ந்த கவிதா குருங்கன்டி கூறுகிறார்.

மொத்த தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கையில் பெண்களின் எண்ணிக்கை குறைந்துள்ளது. விவசாயத்தில் ஈடுபட்டுள்ள பெண்களின் எண்ணிக்கை குறைந்துள்ளதே இதற்கு முக்கிய காரணம் என்கிறார். “விவசாயிகளின் வருமானத்தை இரட்டிப்பாக்க அரசு திட்டமிட்டிருப்பதால், பெண்களையும் விவசாயிகளாக கருத வேண்டும் என்று அரசாங்கத்திடம் சுட்டிக் காட்டியுள்ளோம். ஆண்களும், பெண்களும் சமமாக நடத்தப்படும் போது, உற்பத்தி திறன் 40 சதவீதம் வரை அதிகரிப்பதாக ஆப்பிரிக்காவில் நடத்தப்பட்ட ஆய்வுகள் கூறுகின்றன.

நில உரிமை மற்றும் அதிகாரம் பெறுதல்

நில உரிமை மூலம் பயிர் காப்பீடு, சந்தை கடன்கள் மற்றும் வங்கிச் சேவைகளை பெற முடிகிறது. பெரும்பாலான பெண்கள், குத்தகைக்கு எடுக்கப்பட்ட நிலங்களில் பணி புரிகின்றனர் என்பதால், அரசு சாரா துறையின் ஆதரவுடன் பிழைக்க வேண்டியுள்ளது என்று பெண்கள் உரிமைகளில் கவனம் செலுத்தும் ரூட்ஸ் என்ற நிறுவனத்தை சேர்ந்த கல்பனா சதீஷ் கூறுகிறார்.

அமைப்பு ரீதியான அதிகாரங்களை பெண்கள் அடைவதுதான் அதிக முக்கியமான விஷயம் என்று செயல்பாட்டாளர்கள் கூறுகின்றனர். உதாரணமாக, ஒரு பெண் விவசாயியிடம் சொந்தமாக நிலம் இருந்தாலும், முடிவுகளை அவரே எடுத்தாலும், விற்பனை சந்தையில் அவரால் தனியாக சமாளிக்க முடியாத நிலை உள்ளது. விற்பனை சந்தையில், தாமதம் ஆகும் போது, ஆண்களை போல் அவரால் காத்திருக்க முடியாத நிலை உள்ளது. கலாசார ரீதியான, சமூக ரீதியான தடைகள் பெண்களின் முயற்சிகளுக்கும், கடன் பெறத் தேவையான நம்பகத்தன்மையையும் பாதிக்கிறது என்கின்றனர்.

ஆண்கள் நகர்புறங்களுக்கு வேலை தேடி செல்வதால், விவசாயத்தில் ‘பெண்கள் பங்கு’ அதிகரித்துள்ளதாக, 2018–க்கான பொருளாதார ஆய்வறிக்கை கூறுகிறது.

தில் நடத்தப்பட்ட ஆய்வுகள், பெண்கள் நிலம் வைத்திருப்பது அதிகரித்துள்ளதாக தெரிவிக்கின்றன. தெலுங்கானாவில் பெண்களிடம் உள்ள பயிர் செய்யப்படும் நிலங்களின் அளவு சுமார் 30 சதவீதமாக இருப்பதாக விவசாய கணக்கெடுப்பு கூறுகிறது. அனந்தபூரில் 43 சதவீத நிலங்கள் பெண்கள் வசமுள்ளதாக கவிதா கூறுகிறார்.

தமிழகத்தில் எத்தனை சதவீத நிலங்கள் பெண்கள் வசமுள்ளன என்று அறிய, பாலின ரீதியாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ள நில ஆவண தரவுகள் இல்லை.

பெண்கள் அனைத்து கட்ட விவசாய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருந்தாலும், அவர்களுக்கு, விவசாயிகள் என்ற சட்டபூர்வமான அங்கீகாரம் கிடைப்பதில்லை என்று தமிழக பெண் விவசாயிகள் உரிமைகளுக்கான கூட்டமைப்பு நடத்திய ஆய்வு கூறுகிறது. கறவை மாடுகளை பராமரித்தல், சிறிய அசை போடும் இனங்கள் மற்றும் கோழிகளை பராமரித்தல் (இவை அனைத்தும் கூடுதல் வருவாய் அளிப்பவை) போன்ற பணிகளை செய்தாலும், இவற்றில் இறுதி முடிவெடுக்கும் அதிகாரம் அளிக்கப்படாதவர்கள்.

நிலம்தான், பெண் விவசாயிகள் இன்று எதிர்கொள்ளும் பெரும் சவால் என்று திருநெல்வேலியை சேர்ந்த விவசாயியான பொன்னுத்தாயி கூறுகிறார். “ஆரம்பத்தில் நாங்கள் நிலத்தை குத்தகைக்கு எடுத்து, பயிர் செய்கிறோம். இரண்டு ஆண்டுகளில் அதை சீர் செய்த பின், நில உரிமையாளர்கள் நாங்கள் ஏற்படுத்திய மாற்றங்களை கண்டு, நிலத்தை திரும்பி எடுத்துக் கொள்கின்றனர். இதன் விளைவாக, சில வருடங்கள் எங்களிடம் நிலம் இருக்கிறது. சில வருடங்களில் இருப்பதில்லை” என்கிறார்.

“காலியாக உள்ள நிலங்களின் உரிமையாளர்கள் மற்றும் வெளியூர்களில் வசிக்கும் நில உரிமையாளர்களை அணுகி, நிலங்களை பெண்களின் கூட்டமைப்புகளுக்காக, குத்தகைக்கு எடுக்க முயற்சி செய்கிறோம்” என்று தமிழக பெண்களிடம் கூட்டுறவு விவசாயத்தை ஊக்கப்படுத்தும், தமிழக பெண்கள் கூட்டமைப்பு என்ற அரசு சாரா நிறுவனத்தை சேர்ந்த ஷீலு பிரான்சிஸ் கூறுகிறார். இந்த கூட்டமைப்புகள் நீண்ட கால குத்தகைக்கு நிலங்களை எடுக்க முயற்சிக்கின்றன. அதன் மூலம் நிலத்தை இழக்கும் அச்சமின்றி பணியாற்ற முடியும்.

சமத்துவத்தை கட்டமைத்தல்

“விவசாய பணிகளில் ஈடுபட்டுள்ள அனைத்து பெண்களும், பெண் விவசாயிகள் தாம். இதனால் தான் தொழிலாளர்களையும் நாங்கள் விவசாயிகளாக கருதுகிறோம். எங்களின் உறுப்பினர்களில், ஒரு சதவீதத்தினர் தான் நிலம் வைத்திருக்கின்றனர். நிலம் வைத்திருந்தால் மட்டுமே, விவசாயிகள் அட்டை, கிசான் கடன் அட்டைகள், விதைகள் மற்றும் உரங்களை பெற முடியும்” என்கிறார் ஷீலு.

தமிழகத்தில் தனியாக வாழும், வாழ்வாதாரம் தேவைப்படும் பெண்களின் எண்ணிக்கை அதிகம். அவர்கள் விவசாயம் செய்ய, முடிவுகளை எடுக்க, நிலம் தேவைப்படுகிறது. அவர்கள் என்ன பயிரிட வேண்டும், என்ன அளவு பயிரிட வேண்டும் போன்ற முடிவுகளை எடுக்க, அவர்களின் கலாசார ரீதியான வளர்ப்பு தடுக்கிறது. குடும்பத்தில் இருக்கும் ஆண் உறுப்பினர் சொல்வதை அவர்கள் செய்கின்றனர். “ஆரோக்கியமான விவசாயம், ஆரோக்கியமான உணவுகள், இயற்கை உணவுகள் பற்றியும் அவற்றின் செய்முறை பற்றியும், விதைகள் பாதுகாக்கும் முறைகள் எர்க்கிம்றாம” ஏனகற்றா ஷலு.

கால நிலை மாற்றம், மழை பொழிவின் தன்மைகளை மாற்றியுள்ளது. மழையின் அளவு, விவசாயிகளின் பாரம்பரிய அறிவு ஆகியவற்றையும் பாதித்துள்ளது. இன்று ஆண் மற்றும் பெண் விவசாயிகள் சம நிலையில், புதிதாக கற்க வேண்டிய நிலையில் உள்ளனர்.

கூட்டமைப்பின் உறுப்பினர்கள் இறுதி முடிவுகளை எடுக்கவும், தம் குடும்பங்கள் எடுக்கும் முடிவுகளை பாதிக்கவும் செய்யத் தொடங்கியுள்ளதாக அவர் கூறுகிறார். பல இடங்களில், 25 முதல் 30 பயிர்கள் கொண்ட பல்வகை பயிர் விவசாயத்தை முன்னெடுக்க, தம் குடும்பங்களை ஏற்க செய்துள்ளனர். நில உரிமையாளர்களிடம் குத்தகை மற்றும் வருவாய் பகிர்வு ஒப்பந்தங்களை ஏற்படுத்த பேரம் பேசுவதையும் பெண்கள் முன்னெடுக்கின்றனர்.

சம வாய்ப்புகள் அளிக்க, நிலம் என்பதை சொத்தாக அல்லாமல், வாழ்வாதாரமாக வகை படுத்த வேண்டும் என்கிறார் கல்பனா சதீஷ். இது வெளியூர்களில் வசித்தபடி விவசாயம் செய்யும் முறையை குறைக்கும். தற்போது, பெரிய அளவில் நிலங்களை வைத்திருக்கும் குடும்பங்கள், அதில் விவசாயம் செய்யாமல், அதை சுற்றி கம்பி வேலி அமைத்து, அதை விவசாயமல்லாத இதர செயல்பாடுகளுக்காக அளிக்கின்றனர். இதன் விளைவாக உள்ளூர் தொழிலாளர்கள், வேலை இழப்பையும், விவசாய நிலங்களை குத்தகைக்கு எடுக்க முடியாத நிலையையும் எதிர்கொள்கின்றனர்.

அடுத்ததாக, பெண்களுக்கு நிலம் பகிர்ந்தளிக்கப்படுவதை அரசாங்கம் உறுதி செய்ய வேண்டும். சுமார் 2.25 லட்சம் ஆண் விவசாயிகள் வேறு வேலைக்கு சென்று விட்டனர்.

தமிழ்நாடு சொத்துரிமை சட்டம், 1989, பெண்களுக்கு, தங்களின் தந்தையின் சொத்தில் பங்கு பெறும் உரிமையை அளித்துள்ளது. வேறு ஒரு கிராமத்தை சேர்ந்தவரை திருமணம் செய்தவுடன், தங்களின் உரிமையை அவர்கள் இழக்கின்றனர். புகுந்த வீட்டிலும், அவர்களுக்கு நிலம் கிடைக்கும் என்ற உத்தரவாதம் எதுவும் இல்லை.

“அதிக அளவில் உள்ள நிலங்களை, மக்கள் டெபாசிட் செய்ய, நில வங்கிகளை ஏற்படுத்தும்படி அரசாங்கத்தை நாங்கள் கேட்கிறோம். இதன் மூலம் இந்த நிலங்களை மற்றவர்கள் குத்தகைக்கு எடுத்து, விவசாயம் செய்ய முடியும்” என்கிறார் ஷீலு.

விமர்சனங்களை மின்னஞ்சலில் அனுப்ப:
NRD.thanthi@dt.co.in

இயற்கை விவசாயத்தின் முக்கியத்துவம், சிறுதானியங்களை பயிரிடுவது மற்றும் அதன் பயன்பாடுகள் குறித்து பெண் விவசாயிகளுக்கு பயிற்சி வகுப்பு.

- பொருளாதார ரீதியாக செயல்படும் பெண்களில் 65.5%, விவசாயத்தில் உள்ளனர்
- விவசாயத் தொழிலாளர்களில் 37.5 % பெண்கள்

60–80% உணவுப் பொருட்கள் மற்றும் 90% பால் சம்பந்தப்பட்ட பொருட்கள் பெண்களினால் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன

74% கிராமப்புற பெண் தொழிலாளர்கள் விவசாயத்தில் உள்ளனர்; 12.69 % மட்டுமே விவசாயிகளாக கருதப்படுகின்றனர்.

59% கிராமப்புற ஆண் தொழிலாளர்கள் விவசாயத்தில் உள்ளனர்

- விவசாயிகள் தற்கொலைகள் பற்றிய தரவுகள், நில பத்திரம் உடைய விவசாயிகளை மட்டுமே கொண்டுள்ளது. தற்கொலை செய்து கொள்ளும் நிலமற்ற பெண் விவசாயிகளின் குடும்பத்தினருக்கு இழப்பீடு அளிக்கப் படுவதில்லை.
- பெண்கள், சராசரியாக ஆண்டுக்கு 3,300 மணி நேரங்கள் விவசாய பணிகளில் ஈடுபடுகின்றனர்
- ஆண்கள் சராசரியாக 1,860 மணி நேரங்கள் விவசாயப் பணிகளில் ஈடுபடுகின்றனர்

தகவல் : 2017–ல் கிராமப்புற துயரங்கள் பற்றி தமிழக பெண் விவசாயிகள் உரிமைகளுக்கான கூட்டமைப்பு நடத்திய ஆய்வு

பாரம்பரியத்தை காப்பவர்கள்

“என்ன பயிர்களை விளைவிப்பது என்பதை முடிவு செய்யும் அதிகாரம் பெண் விவசாயிகளிடம் இருந்த வரை குடும்பத்தின் ஊட்டச் சத்து தேவைகள் பாதுகாக்கப்பட்டன. இன்று அனைத்து முடிவுகளும் சந்தையின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப முடிவு செய்யப்படுகிறது” என்று கரூர் முருங்கை மற்றும் காய்கறிகள் விவசாய உற்பத்தி நிறுவனத்தின் நிர்வாக இயக்குனரும், விவசாயியுமான சரோஜா கூறுகிறார்.

வருமானத்தை பற்றிய கவனக் குவிப்பினால், நிலத்தின் மீதான பற்றுதலை பெண் விவசாயிகள் இழந்து விட்டனர் என்கிறார். “சில இடங்களில், இதற்கு ஒப்பனை சம்பந்தப்பட்டவை காரணமாக உள்ளது. இளம் பெண்கள் இன்று நீண்ட நேரம் வெயிலில் வேலை செய்ய விரும்புவதில்லை. நன்கு ஆடை உடுத்த விரும்புகின்றனர். விவசாயம் செய்வதும் கவுரவமானது தான் என்று அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும்” மழை நீரை சார்ந்த 16 ஏக்கர் நிலத்தை கொண்டுள்ள சரோஜா, விவசாய உற்பத்தி முறையில், மதிப்புக் கூட்டப்பட்ட முருங்கை பொருட்களை சந்தைபடுத்துதலில் பல மாற்றங்களை செயல்படுத்தியுள்ளார். பாரம்பரியமாக, பெண்கள், விதைகளை பாதுகாத்தனர். இன்று விவசாயிகள் சந்தையில் இருந்து விதைகளை வாங்குகின்றனர். இந்த பணிக்கு பெண்கள் திரும்புவது முக்கியம் என்கிறார்.

இதன் மறுபக்கத்தில் திருவண்ணாமலையில் உள்ள தலித் பூ விவசாயிகள் சங்கம் (டி.எப்.சி.எஸ்) உள்ளது. பூக்களை பயிரிடும் ஆதிதிராவிட பெண்கள் கூட்டாக சேர்ந்து, இடைத்தரகர்கள் உதவியில்லாமல், நேரடியாக அவற்றை சந்தைக்கு வெற்றிகரமாக எடுத்துச் செல்கின்றனர். 2002–ல், கிராமப்புற பெண்கள் மேம்பாட்டு சங்கம் (ஆர்.டபிள்யு.டி.எஸ்) 125 ஆதிதிராவிட பெண்கள், வங்கிக் கடன் பெற்று, அதன் மூலம் தங்களின் வெளி கடன்களை அடைக்க உதவி செய்த பின்னர், இந்த சங்கம் உருவாக்கப்பட்டது. இன்று இவர்களில் சுமார் 35 குடும்பங்கள், தங்களின் சொந்த நிலத்தில், பூக்களை பயிர் செய்கின்றனர். பூக்களின் சந்தை விலையை தாங்களே கணித்து, பெங்களூரு, வேலூர் மற்றும் சென்னையில் உள்ள வாங்குபவர்களுடன் நேரடியாக தொடர்பு கொண்டு பேரம் பேசி விற்கின்றனர். ஒவ்வொருவரும் தினமும் சுமார் 5 முதல் 500 கிலோ எடையுள்ள பூக்களை விற்கின்றனர். மல்லி, முல்லை, சம்பங்கி மற்றும் கனகாம்பரம் ஆகிய பூக்களை பயிரிடுகின்றனர்.

“நாங்கள் பல சவால்களை எதிர் கொண்டோம். இடைத் தரகர்கள் எங்களை எதிர்த்தனர். விவசாயத்திற்கு நீர் பெறுவதில் தடைகளை சந்தித்தோம். எங்கள் பூக்களை எடுத்துச் செல்ல லாரி உரிமையாளர்கள் மறுத்தனர். ஒவ்வொரு அடியாக போராடி, இந்நிலையை எட்டியுள்ளோம்” என்று ஆர்.டபிள்யூ.சி.எஸ். அமைப்பை சேர்ந்த ராஜம்மாள் கூறுகிறார். பண்ணை அடிமை முறையில் இருந்து, சொந்த தொழில் புரிவோர்களாக பெண்கள் வெகு தூரம் சென்றுள்ளனர் என்றும் ராஜம்மாள் கூறுகிறார்.